

[Peter Duetoff]

ligger her nu. Er det, man gør i øjeblikket, ikke at spille hasard med boligejerne, er det ikke, at man i øjeblikket spiller hasard på den frygt, som mange boligejere med rette kan have for, hvad der sker?

»Frygten er mit våben« er øjensynlig blevet mottoet hos Venstre og De Konservative.

Formanden:

Fru Kirsten Jacobsen for en kort bemærkning, og jeg har stadig væk et antal korte bemærkninger efter denne ordfører.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Skatteministeren svingede sig jo højt op før. Skatteministeren sagde: Boligejerne får mere, end nogen nogen sinde havde drømt om. Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvad skatteministeren drømmer om, men jeg er helt overbevist om, at resultatet her ikke er noget, boligejerne har drømt om, det er noget, boligejerne har frygtet, og det er så det, de får. Det er en kendsgerning, at når 300.000 eller flere boligejere får højere nettoydelse, og når vi indregner de grønne afgifter, så er det ikke ligefrem noget, man drømmer om om natten, så er det nærmest noget, man får mareridt af, når man ved, hvor dårlig de fleste boligejeres økonomi er.

Skatteministeren mente, at vi i Fremskridtspartiet nærmest var misundelige over, at man havde taget vores sukkerlad som boligejernes beskytter. Nej, det er vi bestemt ikke misundelige over, for både boligejerne og andre vil meget hurtigt opdage, at i det sukker, som man har brugt til at lægge på maden, er der iblandet en god portion arsenik. Hvad vi andre så skal gøre for at få modgiften til at virke, så de ikke dør, det må vi finde ud af.

Det her er ikke et godt tilbud, det er et simpelt blålys, og uanset om man bruger et meget dygtigt salgssimage som Dyne-Larsen, så kan man ikke få det til at være eller lyde som et godt tilbud, og realiteten vil gå op for skatteministeren, når boligejerne begynder at få regningerne.

Når Fremskridtspartiet ikke tager imod tilbudet, er det, fordi vi ønsker at give nogle af alle de mange penge tilbage til boligejerne, som Folketinget har hentet de sidste år. Vi synes, Folketinget skylder boligejerne noget. De har været fredløst vildt længe nok, og nu skal de altså holde for igen.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Skatteministeren belærte i høje vendinger Folketinget om, hvad kendsgerningerne er. Kendsgerningen er, at der for fremtiden venter 4 mia. kr. mere om året for samtlige boligejere, der nu skal til at aflevere mere til skattevæsenet. Det er et godt tilbud, siger skatteministeren oven i købet. Det er jo, som man ser på det. Hvis man er lejer, er det måske meget godt. Kendsgerningen er, at det bliver dyrere at bo i ejerbolig. Er det også et godt tilbud? Kendsgerningen er, at der er meget store omfordelinger i den skattereform her. Og så begynder man at snakke udenom og kalde det alt muligt andet, men dette er kendsgerninger.

Skatteministeren inddrager rentefaldet som en regeringsindført begivenhed, som nærmest skulle være til ære for boligejerne, og siger, at man bare kan omprioritere, hvis man har problemer. Ja, selvfølgelig glæder det os, at skatteministeren har opgivet sin modstand mod vores kontantlånsomlægningsforslag, men det lyder, som om regeringen nu lige pludselig vil gøre det obligatorisk, at man skal ud og omprioritere, hvis man overhovedet vil have chance for at blive boende i sin bolig.

Det er da rigtigt, at rentefaldet isoleret set ville have betydet en stor optimisme på boligmarkedet, men med den skattereform, som man nu har fremlagt, inddrager man noget af den optimisme igen, så den positive effekt af rentefradraget ikke vil slå helt igennem. Men regeringen kan da ikke tage æren af, at rentefaldet vil slå igennem.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det her er svært at blive ved med at høre på. Nu er den tredje oppositionspolitiker i dag gået op og har sagt, at det er så forfærdelig slemt, at vi sætter trækprocenterne ned. Hr. Kirkegaard kommer med sine ejendomsmæglereksempler på udregninger af, hvor meget boligudgifterne vil stige. Konsekvensen af hr. Kirkegaards synspunkt er jo, at den eneste redning for boligejerne er at sætte skatten op.

Jeg vil spørge hr. Kirkegaard: Hvor højt skal skatten sættes op, for at boligejerne kan blive reddet? Nej, kendsgerningerne er, at man ikke